

завърнал; тя чула как чука с рогата си на портата и слязла с разтуптано сърце, като за някаква тайна среща. Историята започнала отново: муфлонът се въртял из кухнята като у дома си, като някое куче, а невестата му разправяла шепнешком всичките си преживелици. Тя не била суеверна; не вярвала като някои други жени от селото, че духовете, а често и живите хора, могат да се превръщат в животни, особено нощем; за миг тя бе допуснала това само когато се чувствувала тъй нещастна поради болестта на годеника си; ала сега, когато бе щастлива, тя мислела, че животното, макар да е за себе си твърде необикновено същество, все пак е само просто животно, което я обича. А и тя го обичала; искало ѝ се да го задържи в къщи; но ѝ било неприятно да го държи като затворник, затова след обичайното посещение отново му отваряла вратата. И сега идва най-важното. Младоженецът си дошъл за Коледа. Тя се колебаела да му разкаже ли, или да не му казва за своето приключение; ала не могла да прикрие известно безпокойство, и, както в първите нощи, сложила кошчето със сеното и ечимика във вратата. На другата сутрин го намерила недокоснато: знак, че животното не е идвало. И то не дошло през всичките нощи, докато младоженецът останал в селото. Тогава някакво суеверно чувство отново обхванало младата жена. Да, ясно било, че муфлонът имал нещо човешко в себе си: той показал твърде голяма интелигентност, за да не бъде само диво животно. От друга страна тя мислела, че може би са го убили и изпитвала неясна скръб. Младоженецът забелязал това и не знаел да се смее ли, или да се сърди: понеже някой му бил донесъл, че из селото се носела мъгла: макар и омъжена от няколко седмици, невестата отваряла нощем вратата на някакъв таинствен човек, който идел от много далеч и така бързо бягал, че не можело да се познае кой е. И ето че младият съпруг отново заминал: къщичката пак станала тъжна без него. Селото е затрупано със сняг. Невестата бди; тя очаква своя приятел, ала без да се надява много, че ще го види. Но муфлонът, сякаш предизвестен от някакъв свръхестествен инстинкт, се за-